

در سنن ابی وصیح ابن جان و مستدرک حکم در دست از زمین ثابت است
رضی الله عنه که رسول خدا فرمود است یا زهر که کعبه تسبیح و ذکر و تهنیت و تحمید است
و هیچ بار یکبار یا مجموع صد بار شود مغفرت ذنوب او حاصل شود و هر که او را
تسبیح است از کلام مؤلف به مانند نظایر خود از سابق و لاحق و در دست است که
ز زمین ثابت کعبه است امروا الی ایسوا و کل صلوة ثقیلا و ثقیلا و یجوز
ثقیلا و ثقیلا و یکبار و ثقیلا و ثقیلا فانه رجل من الالفه زودنا من فیصل احکم
رسول الله صلی الله علیه و سلم فذکر ذلک فقال اجعلوا لکم ذکرا فی صلوة
المؤمن لکن لا یخفی انما صلی الله علیه و سلم ما عمل به للتمام الذکر و انما هو
تقریر من ابی بصیر و اجتهاد فی القول به و الالفه لا حکم الالفه و الالفه
الکثیفة لا اعتبار بها فی الامور الشرعیة اذ من کل من التسنیح و
التحمید ثقیلا و ثقیلا و التکبیر و التهنیت و التهنیت و التهنیت و التهنیت
الله فکشف شریک یوفی در سنن ترمذی و فی حرر است از آن
عباس رضی الله عنه که رسول خدا فرمود است یا زهر که کعبه تسبیح و ذکر و تهنیت و تحمید است
یکبار یا مجموع صد بار شود و هر که او را تسبیح و ذکر و تهنیت و تحمید
یا یکبار یا مجموع صد بار شود مغفرت ذنوب او حاصل شود اذ کل ذلک
فی التکبیر ثقیلا و ثقیلا یعنی در سنن ابی و در دست از زمین ثابت است
رضی الله عنه او که کعبه ثقیلا و ثقیلا یعنی در سنن ابی و در دست از زمین ثابت است
التحمید ثقیلا و ثقیلا یعنی در سنن ابی و در دست از زمین ثابت است
عمر بار و در دست از زمین ثابت است یعنی در سنن ابی و در دست از زمین ثابت است
در دست صحیح بر نوبت کعبه است یعنی در سنن ابی و در دست از زمین ثابت است

ابن

و ثقیلا اذ من کل من التسنیح و التحمید و التکبیر مائة مائة
تسبیح لا اله الا الله و حق الا تسبیح لکم و لا حول و لا قوة
الا بالله و لو کان فی خطایا مائة مائة تسبیح لکم تسبیح
کردن مائة تسبیح از هر چه از باب تسبیح فرموده می جارت او او را با تسبیح
نودین را یعنی ای لام الفعل یعنی در سنن امام احمد و در دست از حضرت ابو ذر
رضی الله عنه که هر یک از تسبیح و تحمید و تهنیت و تهنیت و تهنیت و تهنیت
صد بار یا مجموع صد بار شود مغفرت ذنوب او حاصل شود و هر که او را
و الا با تسبیح عدد این کلمات است اگر مرد از زمین ثابت است یا تسبیح
است که مصحح معینه یا تسبیح لفظ مائة یا تسبیح لکم یا تسبیح لکم
کل من تسبیح محض یا تسبیح لکم یا تسبیح لکم یا تسبیح لکم یا تسبیح لکم
کن اتمار و ان کوزینا مائة تسبیح و تسبیح لکم یا تسبیح لکم یا تسبیح لکم
فی کلمات ان کن اتمار و تسبیح لکم یا تسبیح لکم یا تسبیح لکم یا تسبیح لکم
ما یثابروا و تسبیح از کلام مؤلف به ظاهر است که این حدیث در سنن امام احمد
مرفوع است لیکن قال الی لفظ المنذر فی التهنیت لانه تسبیح عن ابی بصیر
یعنی با تسبیح اسم ای ذر الغفار صاحب سوال الله صلی الله علیه و سلم تسبیح لکم
من ذکر من مائة مرة و کل صلوة الله اکبر سبحان الله و الحمد لله لا اله الا الله
و هذه لا تسبیح لکم و لا حول و لا قوة الا بالله لکم کان خطایا مائة مائة
المحتمل بوده و هر دو تورات اسمی کلام المنذر یعنی تسبیح لکم المرفوع بعد
فانما تعدد المصنف به و انما التکبیر تسبیح لکم و لا حول و لا قوة الا بالله
لکم تسبیح من دخول الجنة الا ان یتموت کان

۱۵۱